

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 536/05
23.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић - Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету против оптуженог АА и др, због кривичног дела тешки случајеви разбојништва из члана 169. став 1. КЗ РС у вези члана 168. став 1. КЗ РС, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Новом Саду, жалби оптуженог АА, жалби браниоца оптуженог АА адв. АБ, заједничкој жалби бранилаца оптуженог АА и оптуженог ББ адв. АВ и адв. АГ, жалби оптуженог ББ, жалби браниоца оптуженог ВВ, адв. АД, заједничкој жалби бранилаца оптужених ГГ, адв. АЂ и адв.АЕ, жалби браниоца оптуженог ДД, адв. АЖ и жалби браниоца оптуженог ЋЋ, адв. АЗ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Новом Саду К.бр.262/03 од 26.11.2004. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 375. ЗКП, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца Србије, браниоца оптуженог АА, адв. АГ и бранилаца оптуженог ВВ адв. АУ и адв АД, а у присуству оптуженог АА, оптуженог ББ, оптуженог ВВ, браниоца оптуженог ВВ, адв. АЈ, по заменичком пуномоћју, браниоца оптуженог ДД, адв. АЖ и браниоца опт.АА и опт.ББ, адв. АВ, дана 23.06.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВАЈУ СЕ жалбе опт. АА и његовог браниоца адв. АБ, заједничка жалба бранилаца опт. АА и опт. ББ, жалба опт. ББ, жалба браниоца оптуженог ВВ, заједничка жалба бранилаца оптуженог ГГ, жалба браниоца оптуженог ДД и жалба браниоца оптуженог ЋЋ, па се само у погледу одлуке о казни ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Окружног суда у Новом Саду К.бр.262/03 од 26.11.2004. године, тако што Врховни суд оптуженог АА, оптуженог ББ, оптуженог ДД, оптуженог ВВ, оптуженог ГГ и оптуженог ЋЋ, због кривичног дела тешки случајеви разбојништва из члана 169. став 1. КЗ РС у вези члана 168. став 1. КЗРС за које су том пресудом оглашени кривим ОСУЂУЈЕ и то: опт. АА на казну затвора у трајању од 9- (девет година) у коју му се урачунава време проведено у притвору од 5.09.2003. године па надаље, опт. ББ на казну затвора у трајању од 8(осам година) у коју му се урачунава време проведено у притвору од 5.09.2003. године па надаље, опт. ДД на казну затвора у трајању од 5 (пет година) у коју му се урачунава време проведено у притвору од 5.09.2003. године па надаље, опт. ВВ на казну затвора у трајању од 5 (пет година) у коју му се урачунава време проведено у притвору од 5.09.2003. године, па надаље, опт. ГГ на казну затвора у трајању од 5 (пет година) у коју му се урачунава време проведено у притвору од 5.09.2003. године па надаље, опт. ЋЋ на казну затвора у трајању од 3 (три године) у коју му се урачунава време проведено у притвору од 5.09.2003. године па надаље.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Новом Саду изјављена против исте пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Новом Саду К.262/03 од 26.11.2004. године, опт. АА, опт. ББ, опт. ДД, опт. ВВ, опт. ГГ и опт. ЋЋ оглашени су кривим због извршења кривичног дела тешки случајеви разбојништва из члана 169. став 1. КЗ РС у вези члана 168. став 1. КЗ РС и осуђени и то: опт. АА на казну затвора у трајању од 12 (дванаест година) у коју му се урачунава време проведено у притвору од 5.09.2003. године, па надаље, опт. ББ на казну затвора у трајању од 10 (десет година) у коју му се урачунава време проведено у притвору од 5.09.2003.године па надаље, опт. ДД на казну затвора у трајању од 6 (шест година) у коју му

се урачунава време проведено у притвору од 5.09.2003. године па надаље, опт. ВВ на казну затвора у трајању од 8 (осам година) у коју му се урачунава време проведено у притвору од 5.09.2003. године па надаље, опт. ГГ на казну затвора у трајању од 6 (шест година) у коју му се урачунава време проведено у притвору од 5.09.2003. године па надаље, опт. ЋЋ на казну затвора у трајању од четири године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 5.09.2003. године, па на даље.

Истом пресудом, применом одредбе члана 84. ОКЗ, од оптуженог ДД одузима 70.080 Еура и 470.000,00 динара, огрлица и два мобилна телефона “ Самсунг Т-500” сребрно бордо боје са цирконима и “ Нокиа 7210” зелене боје, што је од опт. ДД по потврди СУП-а привремено већ одузето и враћено оштећеној.

Применом одредбе члана 84. и 85. ОКЗ од оптуженог ВВ одузима се износ од 230.000,00 динара, од оптуженог ГГ одузима се износ од 230.000,00 динара, а од оптуженог ЋЋ одузима се износ од 10.000,00 динара, који новац и ствари су прибављени извршењем означеног кривичног дела, па су ови оптужени том пресудом обавезани да наведене износе исплати суду у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом од оптуженог ВВ из разлога безбедности одузето је 90 комада метака који су му по потврди СУП-а од 5.09.2003. године привремено већ одузети и који ће се након правноснажности пресуде доставити СУП-у Нови Сад.

Том пресудом, а на основу одредбе члана 206. ЗКП-а, оштећена се за остваривање свог имовинско правног захтева, преко износа у ком је обештећена (70080 Еура и 470.000,00 динара, два мобилна телефона, слушалица бежичног телефона “ самсунг” и огрлица), као и у погледу остваривања имовинско правног захтева за накнаду нематеријалне штете упућује на парницу, на свој захтев.

Том пресудом, применом одредбе члана 196. ЗКП-а, оптужени од I. до VI реда су обавезани да солидарно у корист буџетских средстава суда плате трошкове кривичног поступка у укупном износу од 296.505,00 динара, а да на име паушала сваки од оптуженог плати износ од по 10.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против ове пресуде жалбе су изјавили:

-Окружни јавни тужилац у Новом Саду због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду преиначи тако што ће оптужене осудити на казну затвора у дужем временском трајању,

- опт. АА без навођења законског основа, а како то произилази из садржине жалбе због повреде кривичног закона и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања

- бранилац опт. АА, адв. АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење

- заједничку жалбу браниоци опт. АА и опт. ББ и то браниоци опт. АА, адв. АВ и адв.АГ и бранилац опт. ББ адв. АВ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно исту преиначи тако што ће оптужене АА и ББ ослободити од оптужбе, уз захтев, да он и њихови браћеници буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

-оптужени ББ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, а како то произилази из садржине жалбе и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због повреде кривичног закона и због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

- бранилац опт.ВВ, адв. АД због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, и како то произилази из садржине жалбе због одлуке о одузимању имовинске користи, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз захтев да оптужени ВВ и његови браниоци, адв. АД и адв. АИ буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

- заједничку жалбу браниоци оптуженог ГГ, адв. АЋ и адв. АЕ због одлуке о кривичној санкцији и због одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду преиначи тако што ће оптуженог ГГ осудити на казну затвора у краћем временском трајању и обавезати га да плати део трошкова кривичног поступка које је овај оптужени проузроковао.

- бранилац оптуженог ДД, адв. АЖ због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду преиначи тако што ће га осудити на блажу казну, уз захтев да буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

- бранилац оптуженог ЋЋ, адв. АЗ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно исту преиначи тако што ће оптуженог ЋЋ осудити на блажу казну.

Републички јавни тужилац Србије у поднеску Ктж.669/05 од 8.04.2005. године, предложио је да се жалба Окружног јавног тужиоца у Новом Саду уважи, а жалбе оптужених и њихових бранилаца као неосноване одбију.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 375. ЗКП, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, браниоца опт. АА, адв.АГ и бранилаца опт. ВВ адв. АИ и адв. АД, а у присуству опт. АА опт. ББ, опт. ВВ, браниоца опт.ВВ, адв. АЈ по заменичком пуномоћју,браниоца опт. ДД, адв. АЖ и браниоца опт.АА и опт. ББ, адв. АВ, на којој је размотрио све списе овог предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени жалбених навода и предлога и става Републичког јавног тужиоца датог у напред наведеном писменом поднеску, нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које иначе, Врховни суд, као другостепени, увек пази по службеној дужности, у смислу одредбе члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП, па тако ни битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, на коју се неосновано жалбама оптуженог ББ, заједничком жалбом бранилаца опт. АА и опт. ББ, адв. АВ и адв. АГ, жалбом браниоца опт. АА, адв. АБ и жалбом браниоца опт. ВВ неосновано указује. По налажењу Врховног суда, изрека побијане пресуде је разумљива и садржи јасан и потпун опис радњи извршења из којих произилазе сва законска обележја кривичног дела за које су оптужени том пресудом оглашени кривим и није противречна сама себи, док су разлози дати у образложењу побијане пресуде о свим одлучним чињеницама довољни и правилни и међусобно нису противречни. Стога Врховни суд, супротне жалбене наводе оптуженог ББ, жалбене наводе заједничке жалбе бранилаца опт. АА и опт. ББ, адв. АВ и адв. АГ, жалбене наводе браниоца опт. АА, адв. АБ и жалбене наводе браниоца опт. ВВ да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, оцењује неоснованим.

Поред тога, Врховни суд налази да се неосновано заједничком жалбом бранилаца опт.АА и опт. ББ, као и жалбом опт. ББ указује да је побијана пресуда заснована на одбрани опт. ДД, на коме доказу се, према ставу ових жалилаца пресуда не може заснивати, јер управо супротно овим жалбеним наводима, по оцени Врховног суда, првостепени суд је одлучне чињенице од значаја за постојање кривичног дела и кривичне одговорности оптужених засновао и на другим доказима наведеним у образложењу побијане пресуде. Осим тога, одбрана са признањем оптуженог ДД, која је дата на главном претресу у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, има својство доказног средства, због чега је, по оцени Врховног суда, неосновано указивање у заједничкој жалби бранилаца опт. АА и опт. ББ и жалби опт. ББ да побијана пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП.

Такође, по налажењу Врховног суда, неосновано се жалбом браниоца оптуженог АА, адв. АБ указује да је првостепени суд побијану пресуду засновао на исказима сведока оштећене СС1, оштећене СС", сведока СС3, СС4, СС5, СС6, СС7 и СС8, на којим доказима се, према ставу овог жалиоца пресуда не може заснивати, јер су, по оцени Врховног суда ови сведоци на главном претресу одржаном дана 13.05.2004. године, саслушани у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, и њихови искази су, правилном применом одредбе члана 337. став2. ЗКП, прочитани на главном претресу одржаном дана 23.11.2004. године. С тога Врховни суд неоснованим оцењује и жалбени навод браниоца опт. АА, адв. АБ да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП.

Такође, Врховни суд налази да се неосновано заједничком жалбом бранилаца опт. АА и опт. ББ указује да је противно одредбама Законика о кривичном поступку делимично било искључена јавност са главног претреса одржаног дана 4.03.2004. године, јер се увидом у записник о главном претресу од 3.03.2004. године који главни претрес је настављен дана 4.03.2004. године утврђује да није била искључена јавност са ових главних претреса. Због тога Врховни суд жалбени навод заједничке жалбе бранилаца опт. АА и опт. ББ, да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 4. ЗКП, оцењује неоснованим.

Осим тога, Врховни суд налази да се неосновано жалбом браниоца опт. ЋЋ указује да је првостепени суд прекорачио оптужбу у односу на овог оптуженог. По оцени Врховног суда, побијана пресуда се односи на лица против којих је оптужница Окружног јавног тужиоца у Новом Саду Кт.344/03 од 1.10.2003. године, поднета и за кривично дело тешки случајеви разбојништва из члана 169. став 1. КЗ РС у вези члана 168. став1. КЗ РС које је предмет оптужбе, а садржано је у наведеној поднетој оптужници. С тога Врховни суд, неоснованим оцењује жалбени навод браниоца оптуженог ЋЋ да побијана пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 8. ЗКП.

Сем тога, иако се жалбом браниоца оптуженог АА, адв. АБ указује да првостепени суд није у побијаној пресуди образложио из којих разлога је одлучио да се не саслушају непосредно сведоци оштећена СС1, оштећена СС2, сведоци СС3, СС4, СС5, СС6, СС7 и СС8, чији су искази прочитани без сагласности странака, по налажењу Врховног суда, овај пропуст првостепеног суда је без утицаја на законито и правилно пресуђење. С тога Врховни суд неоснованим оцењује жалбени навод браниоца опт. АА, адв. АБ да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП.

Такође, неосновано се заједничком жалбом бранилаца опт. АА и опт. ББ указује да је у току главног претреса овим оптуженима повређено право на одбрану, јер председник већа није успео да интерпретира завршну реч браниоца у записник, јер је, супротно овим жалбеним наводима првостепени суд у записник о главном претресу од 24.11.2004. године, унео завршну реч браниоца опт. АА и опт. ББ адв. АВ. С тога Врховни суд изнете жалбене наводе браниоца опт. АА и опт. ББ да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП, оцењује неоснованим.

Поред тога, иако се заједничком жалбом бранилаца опт. АА и опт. ББ указује да првостепени суд на главном претресу одржаном дана 13.05.2004. године, није одлучио о предлогу браниоца опт. АА да се у доказном поступку изведе доказ суочењем оштећене СС1 са оптуженим АА и оптуженим ББ на околност да видео надзор у кући оштећене није функционисао пре критичног догађаја, овај пропуст првостепеног суда, по оцени Врховног суда, није од утицаја на законито и правилно пресуђење. Ово с тога што је првостепени суд ову чињеницу – да видео надзор испред стана оштећене СС1 пре критичног догађаја није функционисао, утврдио на основу исказа оштећене СС1 који исказ је након оцене прихватио. Стога Врховни суд изнете жалбене наводе заједничке жалбе бранилаца опт. АА и опт. ББ да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП, оцењује неоснованим .

Такође, неосновано се заједничком жалбом бранилаца опт. АА и опт. ББ указује да првостепени суд није одлучио о предлогу браниоца да се у доказном поступку саслуша сведок СС10, јер је првостепени суд предлог за саслушањем овог сведока одбио и о томе у побијаној пресуди дао разлоге за овакву своју одлуку, које у свему прихвата и Врховни суд, па су неосновани жалбени наводи из жалбе браниоца, опт. АА и опт. ББ да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП:

Такође, неосновано се жалбом оптуженог ББ истиче да првостепени суд није утврдио како чињенице које терете овог оптуженог, тако и оне које му иду у прилог, јер је пресуду засновао само на одбрани са

признањем оптуженог ДД, коју оптужени ББ оспорава, јер је супротно овим жалбеним наводима, по оцени Врховног суда првостепени суд утврдио и са једнаком пажњом испитао како чињенице које терете оптуженог ББ, тако и оне које му иду у прилог. С тога Врховни суд неоснованим оцењује жалбени навод оптуженог ББ да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП.

Исто тако, неосновано се жалбом браниоца оптуженог ВВ указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП, јер, по оцени Врховног суда, првостепени суд није на главном претресу повредио право одбране оптуженом ВВ.

Оптужени АА, побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези повреде кривичног закона у жалби негира извршење кривичног дела у питању, наводећи да оптуженом ДД, кога не познаје, није дао никакве информације у вези распореда просторија стана оштећене СС1, као и информацију да се у стану оштећене СС1 и на ком месту налази новац и злато, нити податак везан за кретање оштећене, чланова њене породице и кућне послуге. Даље је навео да оптуженом ДД није дао кључ од улазних врата зграде у којој се налази стан оштећене, да га није звао дан пре критичног догађаја и да му није том приликом рекао да изврши предметно кривично дело, као и то да није тачно да му је оптужени ДД предао ташну са новцем - одузетим стварима након што је опт. ДД извршио предметно кривично дело, јер се критичном приликом налазио удаљен три километра од места догађаја и да је у критичном периоду возио путничко возило марке "аа" бордо боје. Потом је навео да није знао да видео надзор испред стана оштећене није радио, тим пре што није био задужен да врши обезбеђење стана, већ само лично обезбеђење оштећене и њене породице и то само у ситуацији када су се оштећена и чланови њене породице налазили ван стана оштећене, који начин рада је наредила оштећена СС1. С тим у вези указује да му радно време и радне обавезе кућне помоћнице и куварице оштећене нису били познати.

Бранилац оптуженог АА, адв. АБ, оспоравајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези због повреде кривичног закона, жалбом оспорава утврђење првостепеног суда да је оптужени АА извршио кривично дело у питању на тај начин што је заједно са оптуженим ББ организовао извршење истога, наводећи да је овакав погрешан закључак првостепеног суда заснован само на скупу индиција и потребних доказа, без иједног материјалног доказа.

Браниоци оптуженог АА, адв. АБ и адв. АГ и бранилац оптуженог ББ, адв. АВ, оспоравајући побијану пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези због повреде кривичног закона, у заједничкој жалби наводе да првостепени суд није утврдио колико је тачно новца одузето оштећене и у којим валутама и апоенима је овај новац изражен. Даље наводе да првостепени суд није на поуздан начин утврдио боју возила марке "аа" у погледу које чињенице се одбране оптужених разликују, јер опт. ДД у својој одбрани наводи да је торбу дао лицу које се налазило у возилу марке "аа" зелене или црне боје, док опт. АА у својој одбрани наводи да је критичном приликом возио аутомобил марке "аа" бордо боје. Потом истичу да првостепени суд није утврдио урачунљивост оптуженог ДД у време извршења предметног кривичног дела и с тим у вези мотивацију оптуженог ДД да у својој одбрани терети оптуженог АА и оптуженог ББ, јер је урачунљивост оптуженог ДД вештачена од стране специјалисте неуропсихијатрије др ЕЕ, која није стални судски вештак, а осим тога урачунљивост оптуженог ДД према ставу ових жалилаца, доведена је у сумњу наводима садржаним у војно - медицинској документацији за оптуженог ДД који је ослобођен војне обавезе, а које решење је првостепени суд пропустио да прибави. Даље наводе да су инспектори ГСУП-а Нови Сад ИИ1 и ИИ2 обавили разговор са оптуженим ДД у просторијама Окружног затвора у Новом Саду у присуству стручног сарадника Окружног суда у Новом Саду ИИ3, те да је оптужени Ранисав након тога разговора у свом писму навео да су му дата " обећања", због чега жалбом предлажу саслушање ових сведока на околност утврђивања садржине разговара са оптуженим ДД. Такође, жалбом су поновили предлог са главног претреса да се у својству сведока саслушају ЖЖ1, ЖЖ2, ЖЖ3, ЖЖ4, ЖЖ5 и ЖЖ6.

Оптужени ББ, побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези због повреде кривичног закона у жалби негира извршење предметног кривичног дела, истичући да је оптужени ДД одбрану са признањем дао зато што му је обећано блаже кажњавање, о чему је оптужени ДД писмом послатим из притвора обавестио своју мајку. Такође, оптужени ББ жалбом оспорава одбрану са признањем оптуженог ДД и због тога што сматра да је урачуљивост оптуженог ДД, медицинском документацијом која је прибављена од стране његовог браниоца, доведена у сумњу.

Бранилац оптуженог ВВ, адв. АД, побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези због повреде кривичног закона, у жалби негира да је оптужени ВВ

извршио предметно кривично дело наводећи да је првостепени суд погрешно своја чињенична утврђења која се односе на учешће оптуженог ВВ у извршењу кривичног дела у питању засновао на одбранама са признањем оптуженог ДД, одбрани са признањем оптуженог ГГ и одбрани са признањем оптуженог ЋЋ, које одбране су контрадикторне у погледу чињеница које од ових оптужених критичном приликом везао спремачицу селетојеп траком, на који начин и у ком износу су оптужени новац одузет од оштећене СС1 поделили, које је боје возило марке "аа" у коме се налазило лице коме се налазило лице коме је оптужени ДД предао торбу са одузетим новцем. Потом наводи да првостепени суд није ценио као доказе писма оптуженог ДД које је овај оптужени из притвора упутио својој мајци и девојци, цитирајући, потом у жалби делове ових писама. Даље истиче да првостепени суд није утврдио постојање договора између оптуженог ВВ, оптуженог ЋЋ и оптуженог ГГ, како да изврше предметно кривично дело. Такође, бранилац оптуженог ВВ у жалби наводи да првостепени суд није утврдио да ли је одузети новац власништво оштећене СС1 или "ЗЗ", одакле оштећеној толико новца и уколико је тај новац њен, како је могуће да исти држи код своје куће, са предлогом да се у допуну доказног поступка прочитају писма оптуженог ДД упућена из притвора својој мајци и девојци, да се изврши финансијско вештачење на околност да ли је новац који је оштећена СС1 доносила кући потиче из "ЗЗ" и да ли је ова компанија тај новац отписала у својој књиговодственој евиденцији, те да се затражи извештај од фирме "ЈЈ" о томе по чијем налогу је демонтиран видео надзор пред станом оштећене СС1.

Бранилац оптуженог ЋЋ, адв. АЗ, побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и стим у вези због повреде кривичног закона у жалби оспорава закључак првостепеног суда да је оптужени ЋЋ критичном приликом поступао као саизвршилац, већ истиче да је исти помогао истим оптуженим у извршењу предметног кривичног дела. Даље наводи да је првостепени суд пропустио да утврди урачунљивост овог оптуженог одбивши предлоге браниоца да се на ову околност обави психолошко и неуропсихијатриско вештачење личности оптуженог ЋЋ, са предлогом који произилази из садржине жалбе да се у допуну доказног поступка обави вештачење оптуженог од стране вештака одговарајуће струке, ради утврђивања његове урачунљивости у време извршења кривичног дела.

По оцени Врховног суда, изнетим жалбеним наводима оптуженог АА, оптуженог ББ и њихових бранилаца, жалбеним наводима браниоца оптуженог ВВ и браниоца оптуженог ЋЋ, не доводи се у сумњу закључак првостепеног суда да су оптужени извршили кривично дело тешко дело случајеви разбојништва из члана 169. став 1. КЗРС, у вези члана 168. став 1. КЗ РС, са директним умшљајем.

Наиме, првостепени суд је на основу изведених доказа наведеним у образложењу побијане пресуде, а пре свега на основу одбране са признањем оптуженог ДД, одбране са признањем оптуженог ГГ дат на главном претресу, одбране са признањем оптуженог ЋЋ дате у предкривичном и истражном поступку, те на основу исказа саслушаних сведока, а посебно на основу исказа оштећене СС1 и оштећене СС2 и сведока СС4, као и на основу изведених материјалних доказа, несумњиво утврдио чињенично стање како је то описано у изреци побијане пресуде. Тако, чињеницу да су оптужени АА и оптужени ББ извршили предметно кривично дело првостепени суд је правилно утврдио на основу одбране са признањем оптуженог ДД који је у овој детаљно описао на који начин су му оптужени АА и оптужени ББ предложили да изврши кривично дело разбојништва на штету СС1 и на који начин су извршење истог детаљно испланирали дајући оптуженом ДД информације у погледу распореда просторија стана оштећене, место где би се велика количина новца могла налазити, саопштавајући му да систем видео надзора испред стана оштећене не функционише, показујућу му зграду оштећене и улаз у исту. Даље је оптужени ДД у својој одбрани навео да му је оптужени АА у ту сврху предао кључ од улазних врата у зграду, и договарао са њим око места паркирања возила ради напуштања лица места након извршења кривичног дела и места где ће га оптужени АА сачекати како би му предао торбу са новцем и другим одузетим стварима, да га је дан пре извршења предметног кривичног дела телефоном назвао оптужени АА и рекао му да дело треба да изврши сутрадан и да ће у стану бити само оштећена СС1 и њена кућна помоћница, те да је оптуженом АА, након извршеног кривичног дела предао торбу са одузетим новцем. С обзиром на овакву одбрану са признањем оптуженог ДД, а имајући у виду при том и одбрану оптуженог ББ, који овај наводи да оптуженога ДД познаје уназад десет година, као и чињеницу да су оптужени АА као шеф обезбеђења оштећене СС1 и оптужени ББ, као радник обезбеђења оштећене СС1, напред описане детаље који се односе на распоред просторија стана оштећене, функционисање видео надзора, места где би се велика количина новца могла налазити, кретања оштећене, чланова њене породице и кућне послуге, сазнали управо обављајући послове обезбеђења оштећене СС1, Врховни суд супротне жалбене наводе оптуженог АА, оптуженог ББ и њихових бранилаца којима се у суштини негира извршење предметног кривичног дела од стране ових оптужених, оцењује неоснованим, а заједничком жалбом бранилаца опт. АА и опт. ББ предложено извођење доказа, сувишним.

Осим тога, чињеницу да су у извршењу предметног кривичног дела учествовали поред опт, АА, опт. ББ, опт. ДД и опт. ВВ, опт. ГГ и опт. ЋЋ, првостепени суд је правилно утврдио на основу одбране са признањем оптуженог ДД који је у овој детаљно описао постигнути договор са оптуженим ВВ, ГГ и ЋЋ о подели улога између њих у извршењу предметног кривичног дела, као и читав ток извршења истога са својим и учешћем

оптуженог ВВ, ГГ и ЋЋ, по тако унапред подељеним улогама. С тим у вези оптужени ДД у својој одбрани признаје да је према оштећеној СС1 критичном приликом применио силу, док оптужени ГГ на главном претресу признаје да је критичном приликом селетојеп траком везао СС4, док је оптужени ЋЋ у својој одбрани датој у предкривичном и истражном поступку прецизно и јасно описао радње које је критичном приликом предузео, а наиме да је након уласка оптуженог ДД, оптуженог ВВ и оптуженог ГГ у стан оштећене СС1, за њима са унутрашње стране закључао врата и потом у дечијој соби пронашао две спортске торбе које је однео у собу оштећене како би у исте спаковали новац, по претходно постигнутом договору са овим оптуженима о начину извршења овог кривичног дела. Како је оваква одбрана са признањем оптуженог ДД у овом делу поткрепљена одбраном са признањем оптуженог ГГ дате на главном претресу и одбраном са признањем оптуженог ЋЋ дате у предкривичном и истражном поступку, исказима саслушаних сведока, а пре свега исказима оштећене СС1 и СС2, сведока СС4 и материјалним доказима, то Врховни суд жалбене наводе браниоца оптуженог ВВ да оптужени ВВ није извршио предметно кривично дело, те да првостепени суд није утврдио постојање договора између оптуженог ВВ, оптуженог ГГ и оптуженог ЋЋ за извршење кривичног дела у питању, као и жалбене наводе браниоца оптуженог ЋЋ да је оптужени ЋЋ само помагао осталим оптуженима у извршењу кривичног дела у питању, оцењује неоснованим, а предлог жалбе браниоца оптуженог ВВ да се у допуну доказног поступка прибави извештај од фирме "ЈЈ", на околност по чијем налогу је демонтиран видео надзор пред станом оштећене Биљане, сувишним.

Такође, Врховни суд неоснованим оцењује истоветни жалбени навод оптуженог ББ и жалбени навод заједничке жалбе бранилаца оптужених АА и ББ указивањем посебно заједничком жалбом бранилаца оптужених АА и ББ да урачунљивост оптуженог ДД није утврђена од стране сталног судског вештака, јер супротно овим жалбеним наводима, првостепени суд је правилно, на основу налаза и мишљења неуропсихијатра др ЕЕ, која је стални судски вештак, што се утврђује из списка предмета, као и на основу психилошког вештачења од стране психолога ЕЕ1, које је обављено у склопу наведеног неуропсихијатријског вештачења оптуженог ДД, утврдио да је оптужени ДД урачунљив, при чему је вештак др ЕЕ на главном претресу појаснила да за обављено вештачење није од утицаја документација војно медицинске комисије за оптуженог ДД из ранијег периода, управо с тога што је предмет вештачења урачунљивост оптуженог ДД у време извршења предметног кривичног дела.

Поред тога, Врховни суд неоснованим оцењује жалбени навод браниоца оптуженог ЋЋ да је првостепени суд пропустио да утврди урачунљивост овог оптуженог у време извршења кривичног дела у питању, обзиром да се у току поступка није појавила сумња у његову способност да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, а како је то правилно закључио и првостепени суд. С тога је по налажењу Врховног суда у жалби предложено извођење доказа обављањем вештачења од стране вештака одговарајуће струке, ради утврђивања урачунљивости оптуженог ЋЋ, сувишно.

Осим тога, а како је првостепени суд на основу исказа оштећене, који је прихватио правилно утврдио да је од оштећене критичном приликом одузето, поред осталих покретних ствари наведених у изреци побијане пресуде и најмање 80.000 Евра у различитим апоенима и најмање 1.000.000,00 динара у апоенима од 5.000 и 1.000 динара, то Врховни суд налази да су жалбени наводи заједничке жалбе бранилаца оптужених АА и ББ да првостепени суд није утврдио колико је тачно новца, у којој валути и у којим апоенима одузето од оштећене, нити порекло тог новца, жалбени навод браниоца оптуженог АА адв. АБ да првостепени суд није утврдио висину укупно прибављене противправне имовинске користи, као и жалбени навод браниоца оптуженог ВВ да првостепени суд није утврдио да ли је одузети новац власништво оштећене, без утицаја на постојање кривичног дела разбојништва из члана 168. став 1. КЗ РС, јер висина прибављене против правне имовинске користи не представља законско обележје овог кривичног дела. С тога Врховни суд сувишним оцењује жалбени предлог браниоца оптуженог ВВ да се у допуну доказног поступка изврши финансијско вештачење на околност да ли је оштећена СС1 кући доносила новац из фирме "ЗЗ", те да ли су ови новчани износи отписани у књиговодственој евиденцији фирме "ЗЗ".

Такође, Врховни суд налази да су жалбени наводи браниоца оптуженог ВВ и браниоца оптуженог ЋЋ којима се полемиче са начином на који су оптужени новац одузет од оштећене СС1 након извршења предметног кривичног дела међусобно поделили, без утицаја на постојање кривичног дела у питању.

Исто тако Врховни суд налази да писма која је оптужени ДД из притвора упутио својој мајци и девојци, са чијем садржајем се жалбама оптуженог ББ, заједничком жалбом бранилаца оптужених АА и ББ и жалбом браниоца оптуженог ВВ полемиче, нису од утицаја на исход овог кривичног поступка јер се, по оцени Врховног суда, ради о приватној преписци овог оптуженог са означеним лицима која се одвијала мимо овог кривичног поступка, због чега Врховни суд предлог жалбе браниоца оптуженог ВВ да се у допуну доказног поступка ова писма прочитају, оцењује сувишним .

Правилан је закључак првостепеног суда да су оптужени, као саизвршиоци критичном приликом извршили кривично дело тешки случајеви разбојништва из члана 169. став 1. КЗ РС у вези чл. 168. став 1. КЗ РС са директним умишљајем, за коју своју оцену првостепени суд је на страни 22 и 23 образложења побијане пресуде дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге, које као правилне у свему прихвата и Врховни суд, док супротне жалбене наводе оптуженог АА, и његовог браниоца адв. АБ, жалбене наводе заједничке жалбе бранилаца оптужених АА и ББ, жалбене наводе оптуженог ББ, жалбене наводе браниоца оптуженог ВВ и жалбене наводе браниоца оптуженог ЋЋ, оцењује неоснованим.

Врховни суд је ценио и остале жалбене наводе оптуженог АА, жалбене наводе заједничке жалбе бранилаца оптужених АА и ББ, адв. АВ и адв. АГ и жалбене наводе браниоца оптуженог ВВ којима се оспорава чињенично стање утврђено у побијаној пресуди, као и оне жалбене наводе којима се, поред ових и жалбама оптуженог ББ и браниоца оптуженог АА, адв. АБ полемиче са оценом доказа од стране првостепеног суда, па налази да су исти без утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

Према томе, првостепени суд је на основу правилне оцене изведених доказа, правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице како оне од значаја за радње извршења кривичног дела у питању, тако и оне које се тичу субјективног односа оптужених према тим радњама, и о томе у побијаној пресуди дао исцрпне и аргументоване разлоге, које у свему прихвата и Врховни суд.

На тако утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама оптужених стичу сва законска обележја кривичног дела тешки случајеви разбојништва из члана 169. став 1. КЗ РС у вези члана 168. став 1. КЗ РС, за које су том пресудом оглашени кривим, за коју своју оцену је дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге које у свему прихвата и Врховни суд, док супротне жалбене наводе оптуженог АА, жалбене наводе заједничке жалбе бранилаца оптужених АА и ББ, жалбене наводе браниоца оптуженог АА адв. АБ, жалбене наводе оптуженог ББ, жалбене наводе браниоца оптуженог ВВ и жалбене наводе браниоца оптуженог ЋЋ којима се оспорава правилност чињеничног стања утврђеног у првостепеној пресуди и с тим у вези иста побија због повреде кривичног закона, оцењује неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, поводом жалбе Окружног јавног тужиоца у Новом Саду, жалбе оптуженог АА и његовог браниоца, адв. АБ, заједничке жалбе бранилаца оптужених АА и ББ, адв. АВ и адв. АГ, жалбе оптуженог ББ, жалбе браниоца оптуженог ВВ, адв. АД, жалбе браниоца оптуженог ЋЋ, адв. АЗ, заједничке жалбе бранилаца оптуженог ГГ, адв. АЋ и адв. АЕ, и жалби браниоца оптуженог ДД адв. АЖ, Врховни суд налази да је првостепени суд потпуно и правилно утврдио све околности које у смислу одредбе члана 41. утичу да казна буде мања или већа. С тим у вези првостепени суд је на страни оптужених утврдио олакшавајуће околности и то на страни оптуженог АА да је отац малолетног детета, на страни оптуженог ББ да је отац једног малолетног детета и да раније није осуђиван, на страни оптуженог ДД да је признао извршење кривичног дела, да се искрено држао током кривичног поступка што је у многome утицало на расветљавање кривичног дела у питању, да се оштећена није придружила његовом кривичном гоњењу, нити је према њему истакла имовинско правни захтев, на страни оптуженог ВВ његове породичне прилике, да је ожењен, отац двоје малолетне деце, да му је супруга тешко болесна и да је без сталног запослења, његове тешке материјалне прилике, као и то да није осуђиван на страни оптуженог ГГ, његове породичне прилике, да је ожењен и отац двоје малолетне деце, његов ранији узоран живот, признање извршеног кривичног дела и његову ранију неосуђиваност, а на страни оптуженог ЋЋ тешке породичне прилике, обзиром да живи са самохраном мајком браћом и сестрама у тешким материјалним приликама, његову младост и ранију неосуђиваност, којим утврђеним олакшавајућим околностима на страни оптуженог ДД, опт. ГГ и опт. ЋЋ је правилно дао карактер особито олакшавајућих околности. Од отежавајућих околности на страни оптуженог АА и оптуженог ББ првостепени суд је правилно утврдио да су исти били полицајци који су требали да штите безбедност грађана, да су као радници обезбеђења и то оптужени АА као шеф обезбеђења оштећене злоупотребили указано им поверење, да је оптужени АА раније осуђиван на безусловну казну затвора која на њега није поправно утицала, док је као отежавајуће околности и у односу на остале оптужене ценио висок степене друштвене опасности овако тешких кривичних дела који се огледа кроз њихову експанзију на овим просторима и кроз изузетно велику вредност против правног одузетог новца, а на страни оптуженог ДД ценио је да је и раније осуђиван, имајући у виду при том да се не ради о истоврсном кривичном делу.

Међутим, по налажењу Врховног суда, првостепени суд није у довољној мери ценио олакшавајуће околности које су се стекли на страни опт. АА и опт. ББ, као и особито олакшавајуће околности које су се стекле на страни опт. ДД, опт. ГГ и опт. ЋЋ, док олакшавајуће околности које су се стекле на страни оптуженог ВВ, по оцени Врховног суда имају карактер особито олакшавајућих околности, због чега је Врховни суд, задржавајући као правилно утврђене и оцењене отежавајуће околности на страни оптужених, правилном оценом наведених олакшавајућих и особито олакшавајућих околности, уважио жалбе оптуженог АА и његовог браниоца адв.АБ, заједничку жалбу бранилаца оптуженог АА и оптуженог ББ,

жалбу оптуженог ББ, жалбу браниоца оптуженог ВВ, жалбу браниоца оптуженог ЋЋ, заједничку жалбу бранилаца оптуженог ГГ, и жалбу браниоца оптуженог ДД, преиначио првостепену пресуду и оптужене осудио и то оптуженог АА на казну затвора у трајању од 9- девет година, оптуженог ББ на казну затвора у трајању од 8- осам година, а применом одредби члана 42. и 43. ОКЗ опт. ДД, опт. ВВ, опт. ГГ и опт. ЋЋ ублажио казне испод границе прописане законом за кривично дело у питању и ове оптужене осудио и то: опт. ДД на казну затвора у трајању од 5- пет година, опт. ВВ на казну затвора у трајању од 5- пет година, опт. ГГ на казну затвора у трајању од 5- пет година и опт. ЋЋ на казну затвора у трајању од 3- три године, у које изречене казне се оптуженима урачунава време проведено у притвору (члан 50 ОКЗ), како је то дато у изреци ове пресуде. По оцени Врховног суда тако одмерене казне сразмерне су тежини и степену друштвене опасности извршеног кривичног дела и степену кривичне одговорности оптужених и нужне, али и довољне за остварење у члану 33. ОКЗ, предвиђене сврхе кажњавања. С тога је жалба Окружног јавног тужиоца у Новом Саду, у делу одлуке првостепеног суда о казни, оцењена као неоснована.

Одлука о одузимању имовинске користи прибављене кривичним делом од оптуженог ДД, опт. ВВ, опт. ГГ и опт. ЋЋ донета је на основу правилне примене одредби члана 84. и 85. ОКЗ, тако да се њена законитост не може доводити у питање нити жалбеним наводима браниоца опт. ВВ који одлуку о одузимању имовинске користи прибављене кривичним делом побија као неправилну и незакониту.

Одлука о трошковима о кривичног поступка донета је правилном применом одредбе члана 196. ЗКП и њена законитост се не доводи у питање нити жалбеним наводима браниоца опт. ГГ, које Врховни суд, као и предлог ове жалбе, оцењује неоснованим.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 391. став 1. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Јелена Петковић-Милојковић, с.р. Пековић, с.р.

За тачност отправка

СШ